

Đôi đũa lệch

Tạm biệt cô bạn đầy ý chí với tình yêu mãnh liệt, về lại TPHCM, tôi luôn tin rằng điều kỳ diệu của tình yêu là có thực ở trên đời...

Mười năm không gặp sau ngày ra trường vì mỗi đứa một nơi, tôi vào Nam lập nghiệp, còn Giang – cô bạn thân bốn năm đại học xin được việc ngay tại Hà Nội, đến khi gặp lại trong một chuyến ra công tác tại Hà Nội, tôi vừa bất ngờ, vừa mừng cho hạnh phúc của vợ chồng Giang. Trong thâm tâm, tôi thực sự tin điều kỳ diệu của tình yêu là có thực trên đời.

Ký ức những năm tháng sinh viên bất chợt ùa về trong câu chuyện giữa tôi và Giang. Cùng học chung một lớp, ngồi chung một bàn và ở chung một phòng trọ suốt bốn năm đại học, tôi và Giang như hai chị em thân thiết, gần bó và sẻ chia tất cả mọi chuyện trong cuộc sống thường nhật, trong học tập cũng như trong tình yêu.

Giang sinh ra và lớn lên trong một gia đình công chức khá giả ở Hưng Yên. Khi Giang học Đại học năm thứ hai, bố mẹ cô với số tiền tích cóp được đã mua một căn hộ nhỏ ở quận Long Biên để tạo điều kiện thuận lợi hơn cho ba anh em Giang có cơ hội được sống và làm việc ở Thủ đô. Bố mẹ đặt rất nhiều niềm hi vọng vào cô con gái út vừa xinh xắn lại học giỏi, năng động với các hoạt động xã hội. Cũng chính từ sự năng nổ của một bí thư chi Đoàn mà Giang đã gặp gỡ và yêu Hùng – một sinh viên khoa trên trong đợt cùng đi lên vùng núi Tây Bắc tình nguyện dạy chữ cho trẻ em nghèo.

Tình yêu của Giang và Hùng những ngày đầu tiên luôn là chủ đề bàn tán của khóa tôi và khóa trên bởi sự “chênh lệch” rõ rệt. Giang có một ngoại hình khá bắt mắt với làn da trắng hồng, cao một mét sáu mươi lăm, luôn được mệnh danh là hoa khôi, người mẫu của lớp Văn K35 chúng tôi và là niềm ước mơ của rất nhiều chàng trai trong và ngoài trường.

Còn Hùng, người yêu Giang thì ngược lại, Hùng chỉ cao một mét sáu mươi hai – một chiều cao khiêm tốn so với tiêu chuẩn chung của cánh con trai, Hùng lại ít nói, trầm tính. Giang đã chuyển hộ khẩu về Hà Nội, trở thành con gái đất Hà Thành, còn Hùng là con của núi rừng Sơn La còn nhiều những khó khăn. Nói chung là Hùng chẳng có gì nổi bật để một người nổi tiếng như

Giang có thể yêu cả.

Cảm giác khi hai người đi với nhau, Hùng là cái nền để tôn Giang lên. Nhưng mặc mọi người xì xào bàn tán, không chút bận tâm, không chút chạnh lòng, Giang vẫn yêu và chung thủy với tình yêu của mình dù có không ít những người đàn ông thành đạt và có điều kiện hơn Hùng đến tán cô.

Những đêm hai đứa nằm ngủ, Giang cũng tâm sự với tôi về Hùng, cũng giải đáp một phần thắc mắc của tôi về tình yêu “đôi đứa lệch” của mình: “Nếu chỉ yêu bằng mắt và nghe bằng tai, thì Hùng sẽ không phải là tiêu chuẩn của mình hướng tới. Nhưng sự nhiệt tình, chia sẻ và giúp đỡ người nghèo bằng cả tấm lòng của Hùng khi chứng kiến cảnh Hùng không ngại khổ lên rừng công cuỉ cho người già hay thức khuya dạy chữ cho trẻ nhỏ trong bản mới thấy được tình cảm và tính cách con người một cách thật rõ ràng.”

Giang yêu Hùng vì lẽ đó vì biết rằng, Hùng là người có trái tim ấm nóng và yêu thương.

Ở cùng phòng với Giang, tôi cũng hiểu được tình cảm chân thành của Giang nhưng trong tôi khi đó chỉ nghĩ rằng đó là mối tình trong sáng thời sinh viên, mà “tình yêu sinh viên” thì khó để có một kết cục có hậu lắm, hơn nữa tình yêu của Hùng Giang đã và đang gặp phải rất nhiều sự phản đối của bạn bè, gia đình. Cứ nghĩ, khi ra trường, tình yêu ấy cũng phải chia tay mà thôi.

Đúng là tình yêu của đôi bạn trẻ ấy đã gặp phải sự phản ứng dữ dội của gia đình Giang. Hùng ra trường, với tình yêu của Giang, anh quyết tâm về Hà Nội tìm việc làm. Tạm gác ước mơ làm thầy giáo trên bục giảng, bởi Hùng biết anh không thể xin đi dạy được, anh vào làm trong một công ty nhỏ chuyên về công nghệ thông tin.

Bố mẹ Hùng chỉ là nông dân quanh năm lam lũ với nương rẫy, gia đình khó khăn nên dù muốn con trai về quê làm giáo viên làng nhưng thấy con quyết tâm ở lại xuôi lập nghiệp, ông bà cũng đành đồng ý. Còn Giang khi ra trường, với khả năng tài chính và mối quan hệ của gia đình, cô cũng nhanh chóng được đi dạy tại một trường cấp III có tiếng ở cạnh nhà.

Bố mẹ cô tự hào về cô con gái cứng và hi vọng sẽ tìm được một chàng rể xứng đáng với con mình. Thế nên, khi Giang đưa Hùng về nhà giới thiệu, bố

mẹ cô đã phản đối quyết liệt và tỏ thái độ không đồng ý với Hùng. Giang buồn và thương Hùng nhưng cô không giận bố mẹ bởi cô hiểu bố mẹ mình đã vất vả, đã kỳ vọng vào cô nhiều quá.

Bố mẹ vừa thương vừa giận con gái mình nông nổi, không biết cái “giá” của mình cao hơn thế. Vừa phân tích, vừa giảng giải, khi ngọt ngào khi căng thẳng, để hi vọng Giang “tĩnh ngộ” mà chia tay Hùng để đến với những chàng trai giàu có, sung túc đất Hà thành. Nhưng Giang là cô gái có cá tính, cô xác định sẽ không bao giờ bỏ cuộc. Bố mẹ giận Giang, tuyên bố nếu cô không chia tay Hùng thì sẽ “tù” cô.

Đau khổ khi đứng giữa sự chọn lựa của cả một cuộc đời, nhưng với sự động viên của anh, Giang đã vượt lên trên tất cả.

Cô âm thầm, kiên trì chứng minh Hùng là người hoàn toàn có thể mang lại hạnh phúc và cuộc sống đủ đầy về cả vật chất lẫn tinh thần cho cô. Trong khó khăn, người ta lại càng có động lực để phấn đấu và cố gắng. Hùng hiểu nguyên do sự phản đối của gia đình Giang nên anh quyết tâm làm việc chăm chỉ hơn, cố gắng học hỏi nhiều hơn.

Ba năm sau, Hùng đã được khẳng định được năng lực và hiệu suất làm việc của bản thân khi anh chính thức trở thành cán bộ chuyên trách phần mềm máy tính trong công ty. Khó khăn nào rồi cũng vượt qua, dù không được sự quý mến của bố mẹ Giang, song Hùng vẫn luôn thể sự quan tâm, lễ phép đối với hai bậc phụ huynh khó tính này.

Và cuối cùng, khi thường xuyên tiếp xúc với Hùng, dù không thực sự ưng ý nhưng bố mẹ cô cũng phải ngầm thừa nhận Hùng là một chàng trai ngoan và có chí phấn đấu, cùng tình yêu chung thủy, sâu sắc dành cho con gái mình, ông bà cũng đỡ lo và đỡ “ghét” anh phần nào.

Bốn năm sau ngày chúng tôi ra trường, đám cưới hai người được diễn ra trong sự vui mừng, hạnh phúc và xúc động vì những cố gắng của hai người đã được bố mẹ ghi nhận. Không về dự đám cưới cô bạn thân được, tôi cũng chỉ mong sự lựa chọn của Giang khi về làm dâu con của núi rừng là đúng đắn và không có ngày phải hối tiếc. Và sự lo lắng của tôi đã không xảy ra khi tận mắt chứng kiến tổ ấm của “đôi lứa lệch” này.

Đứa con đầu lòng là một bé trai kháu khỉnh, thông minh. Hai vợ chồng Giang giờ thu nhập ổn định và có một gia đình nhỏ lúc nào cũng rộn tiếng cười, tình yêu thương khi đã trải qua những chướng ngại trên con đường đi tới hạnh phúc đích thực của cuộc đời mình.

Tạm biệt cô bạn đầy ý chí với tình yêu mãnh liệt, về lại TPHCM, tôi luôn tin rằng điều kỳ diệu của tình yêu là có thực ở trên đời...